

Kategori: []	Gyldig fra/til:01.02.2024/01.02.2025
Organisatorisk plassering: Helse Bergen HF/Drift-/teknisk divisjon/Barnehagene	Versjon: 5.07
Godkjenner: Klausen, Inger Johanne	Retningslinje
Dok. ansvarlig: Gerd Bakken	Dok.id: D24815

Lovgrunnlag

Barnehage-loven (17.06.2005 nr. 64) §§ 20 og 22

Forvaltningsloven (10.02.1967) §§ 13 til 13f

Barnevernloven (17.07.1992 nr. 100)

Veileder

Til barnets beste – samarbeid mellom barnehagen og barneverntjenesten, BLD og KD, 2009.

Denne retningslinjen gjelder for alle ansatte i Avdeling for barnehager i Helse Bergen.

1. Taushetsplikt

Barnehagepersonell har taushetsplikt om personlige forhold som gjelder barn og foreldre som de får kjennskap til gjennom arbeidet. Taushetsplikten gjelder som utgangspunkt også overfor barneverntjenesten, med unntak av de tilfeller der personalet har *opplysningsplikt* eller *opplysningsrett*.

2. Opplysningsplikt

Barnehagepersonalet skal være oppmerksom på forhold som kan føre til tiltak fra barneverntjenesten sin side.

Når det er grunn til å tro at et barn blir *mishandlet i hjemmet* eller det foreligger andre former for *alvorlig omsorgssvikt*, skal personalet av eget tiltak eller etter pålegg gi opplysninger til barneverntjenesten eller andre barnevernmyndigheter.

Barnehagens plikt til å gi opplysninger er begrenset til de alvorlige tilfellene. Det at et barn ikke lever under optimale forhold, eller at barnet og familien ville hatt nytte av et hjelpetiltak fra barneverntjenesten, vil ikke være nok til å utløse opplysningsplikten. Se for øvrig veilederen side 17-18 om hva som menes med mishandling og alvorlig omsorgssvikt.

At det er *grunn til å tro* innebærer at det må foreligge en begrunnet bekymring. Det kreves ikke at man er sikker på at barnets situasjon er alvorlig, men det må foreligge mer enn en vag mistanke.

Opplysningsplikten er et individuelt ansvar som påligger den enkelte ansatte. Den ansatte bør drøfte sin bekymring med styreren eller med nærmeste leder. Barnehagen skal ikke foreta nærmere undersøkelser for å bekrefte eller avkrefte situasjonen. Normalt bør styrer gi opplysningene til barneverntjenesten, men styreren kan ikke overprøve den ansattes faglige vurdering om at opplysningsplikten er oppfylt. Barnehagesjefen bør informeres om saker der barnehagen vil informere barneverntjenesten.

I bekymringsmeldingen skal barnehagen og den ansatte som melder gi seg til kjenne. Meldingen skal oppgi hvilket barn det gjelder og hva bekymringen går ut på. Meldingen utformes skriftlig, unntatt i akutte situasjoner.

Barnehagen bør orientere foreldre om at de sender melding til barneverntjenesten. Imidlertid, dersom dette kan sette barnet i fare eller det kan svekke viktige bevis, for eksempel i saker om seksuelle overgrep eller vold, skal barnehagen overlate til barneverntjenesten og politiet å informere foreldrene.

3. Opplysningsrett

I situasjoner der det ikke foreligger *plikt* til å gi opplysninger, kan barnehagen likevel ha *adgang* til kommunikasjon og samarbeid med barneverntjenesten.

- *Samtykke*: Foreldrene kan samtykke i at barnehagen gir opplysninger til barneverntjenesten. Samtykket må være frivillig, og det må informeres om hvilke opplysninger som gis, hvem som får dem og hva de skal brukes til.
- *Anonym drøfting*: Dersom barnehagen trenger råd, for eksempel om konkretisering av en bekymring, utforming av melding, hvorvidt foreldre skal informeres, mulige hjelpetiltak, mv. kan dette drøftes med barneverntjenesten. Det er en forutsetning at det ikke gis opplysninger som kan identifisere barn og foreldre.
- Barnehagen kan gi opplysninger til barneverntjenesten for å fremme egne oppgaver, for eksempel dersom barnevernet allerede kjenner barnet og familien, og barnehagen trenger å gi opplysninger til barneverntjenesten for å sikre barnet et godt barnehagetilbud.

Ansatte i barnehagene som mener at det er behov for kommunikasjon og samarbeid med barneverntjenesten skal ta dette opp med nærmeste leder eller med styreren. Styreren avgjør om og hvordan opplysninger skal gis.